

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر کاربری کمربند سبز بر جهت کنترل توسعه شهری تهران

محل انتشار:

هفتمین کنگره سالانه بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

اصغر دانشمندی - دانشجوی دکترای معماری، دانشگاه آزاد اسلامی تیریز واحد بین الملل ارس،

یاسمین دوزوزانی - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آذرشهر،

خلاصه مقاله:

امروزه در جهان سیاستهای مختلف قلمرویی، توسعه فضایی و محدوده های حفاظتی جهت تحدید توسعه شهرها و کلانشهرها مورد آزمایش قرار گرفته است که یکی از مهمترین و راهبردی ترین آنها، رویکرد توسعه کمربند سبز می باشد. عملکرد اصلی کمربند سبز کنترل پراکنده رویی شهری و حفاظت از محیط زیست و اراضی طبیعی اطراف شهرها است. با توجه به موفقیت سیاست کمربند سبز در شهرهای مختلف دنیا از جمله لندن که به عنوان نوعی برنامه ریزی برای سیاست محدودسازی توسعه شهری مورد استفاده قرار گرفت، باعث شد که نحوه ایجاد آن مورد توجه قرار گیرد. در شهر تهران به تبع تحولات جمعیتی، تحولات کالبدی در محدوده حریم، دارای شدت بیشتری می باشد و این کلانشهر را دچار چالش های فراوانی کرده است که این امر ضرورت برنامه ریزی بر جهت کنترل توسعه شهری تهران را بیش از پیش آشکار می سازد. لذا هدف اصلی در این تحقیق کنترل رشد توسعه شهر تهران از طریق بررسی نحوه ایجاد کمربند سبز پیرامون آن می باشد. روش بررسی مطالعات کتابخانه ای و تحلیل محتوایی می باشد. بر اساس آخرین اطلاعات از سازمان پارکها، اجرای یک هزار هکتار از ۵۰ هزار هکتار آن تا پایان سال ۱۳۸۹ جنگلکاری شد. مدت اجرای این طرح ۲۵ ساله است و افق آن ۱۳۹۵ می باشد. اما با سپری شدن ۲۰ سال تنها ۷/۳۸ درصد از عملیات اجرایی آن به پایان رسیده است. با توجه به مطالب گفته شده و میزان سطوح اجرایی طرح های پیش بینی شده می توان اذعان داشت که سیاست کمربند سبز شهر تهران بعنوان ابزاری موثر در جهت کنترل توسعه کالبدی این شهر مورد توجه برنامه ریزان قرار نگرفته است.

کلمات کلیدی:

تحدید گستره شهر، تهران، توسعه شهری، حریم، کمربندسبز، محدوده های حفاظتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1374390>

